

Resolució 162/2022, de 24 de febrer¹

Número d'expedient de la reclamació: 119/2022

Administració reclamada: Departament de Drets Socials

Informació reclamada: La resolució d'un procediment sancionador.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: Els antecedents posen de manifest que el Departament afirma que la informació sol·licitada no existeix perquè el procediment sancionador s'ha suspès en obrir-se diligències prèvies amb el mateix objecte. La persona reclamant coneix l'existència de les diligències prèvies, però considera que no impedeixen que l'Administració resolgui el procediment sancionador. Deixant de banda que aquesta apreciació és qüestionable, tenint en compte el principi jurídic del *non bis in ídem* (segons el qual una persona no pot ser condemnada doblement pels mateixos fets) i de l'obligada preferència del procés penal en relació amb el procediment sancionador administratiu, el cas és que el rellevant no és tant el debat sobre si el DDS ha de suspendre o no el procés sancionador a causa de l'existència de les diligències prèvies, sinó el fet que l'ha suspès, suspensió que impedeix lògicament que s'hagi arribat a dictar la resolució del mateix. En conseqüència, no existeix la resolució sol·licitada i, per tant, és ajustada a dret la resolució impugnada quan inadmet la sol·licitud perquè no té per objecte l'accés a informació pública, a causa de la inexistència de la informació sol·licitada. I pels mateixos motius aquesta inadmissió també és aplicable a la segona part de la sol·licitud, que demana una informació de futur, per tant, inexistent en el moment de sol·licitar-la.

Paraules clau: Generalitat. Procediment sancionador. Suspensió. Reclamació contra inadmissió. Informació inexistent. Informació futura.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 4 de febrer de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 119/2022, presentada contra el Departament de Drets Socials (DDS), en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de gener de 2022 la persona reclamant presenta una sol·licitud al DDS, que demana "se'm faciliti una còpia de la resolució de l'expedient sancionador PS/24/2021. En el suposat cas que el procediment no hagués finalitzat, se m'informi en quin termini aproximadament es resoldrà en la via administrativa".

¹ El text original d'aquesta resolució, redactada pel ponent, s'ha escrit en castellà.

3. La Resolució de la Direcció de Serveis del DDS de 3 de febrer de 2022 inadmet la sol·licitud perquè el sol·licitat no és informació pública ja que el Departament no disposaria de la informació sol·licitada.
4. La Reclamació presentada el 4 de febrer de 2022 discrepa que el sol·licitat no sigui informació pública i nega que el DDS no disposi de la informació sol·licitada perquè hauria facilitat una còpia del títol de la mateixa en un ofici d'11 de maig de 2021.
5. El 9 de febrer de 2022 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 9 de febrer de 2022 la GAIP comunica la Reclamació al DDS i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
7. El 14 de febrer de 2022 la GAIP rep l'informe del DDS que assenyala que la informació sol·licitada no està en el seu poder perquè el procediment sancionador del qual se sol·licita la resolució s'ha hagut de suspendre a causa de l'obertura d'unes diligències penals prèvies amb el mateix objecte.
8. El 17 de febrer de 2022 la GAIP rep al·legacions de la persona reclamant que assenyalen que l'existència d'unes diligències prèvies amb el mateix objecte no ha de ser impediment perquè finalitzi l'expedient sancionador.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, en el seu cas, les que resolguin el recurs de reposició poden ser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula el present títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant de la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. De conformitat amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com “el dret subjectiu que es reconeix les persones per sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i condicions regulats per la present llei.” Per la seva part, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com “la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb l'establert per la present llei”.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, “Les persones tenen el dret a accedir a la informació pública, a la qual es refereix l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que “El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb l'establert per la present llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: “2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han de ser aplicades d'acord amb la seva finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, han d'interpretar-se sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no poden ampliar-se per analogia. 3. Per aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació ha d'explicitar-se el límit aplicat i raonar degudament les causes que fonamenten la seva aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament que els límits enumerats per aquest precepte “poden” portar a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “1. Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han de ser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació dels esmentats límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que justifiquen la seva aplicació”.

2. La resolució del Departament és ajustada a dret

Els antecedents posen de manifest que el Departament afirma que la informació sol·licitada no existeix perquè el procediment sancionador s'ha suspès en obrir-se diligències prèvies amb el mateix objecte. La persona reclamant coneix l'existència de les diligències prèvies, però considera que no impedeixen que l'Administració resolgui el procediment sancionador. Deixant de banda que aquesta apreciació és qüestionable, tenint en compte el principi jurídic del *non bis in idem* (segons el qual una

persona no pot ser castigada doblement pels mateixos fets) i de l'obligada preferència del procés penal en relació amb el procediment sancionador administratiu, el cas és que el rellevant no és tant el debat sobre si el DDS ha de suspendre o no el procés sancionador a causa de l'existència de les diligències prèvies, sinó el fet que l'ha suspès, suspensió que impedeix lògicament que s'hagi arribat a dictar la resolució del mateix. En conseqüència, no existeix la resolució sol·licitada i, per tant, és ajustada a dret la resolució impugnada quan inadmet la sol·licitud perquè no té per objecte l'accés a informació pública, a causa de la inexistència de la informació sol·licitada. I pels mateixos motius aquesta inadmissió també és aplicable a la segona part de la sol·licitud, que demana una informació de futur que, per tant, és inexistent en el moment de sol·licitar-la.

Tenint en compte que, com s'acaba d'indicar, la resolució del DDS impugnada en aquest procediment està ajustada a dret, és procedent desestimar la Reclamació.

3. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP es publicaran al portal de la Comissió previst per l'article 25 RGAIP, prèvia dissociació de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 24 de febrer de 2022, decideix per unanimitat desestimar la Reclamació 119/2022 perquè la resolució administrativa impugnada és adequada a l'ordenament jurídic i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, pot interposar-se recurs contenciós-administratiu davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos des de l'endemà de la notificació de la Resolució, conforme a la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la Jurisdicció Contenciós-administrativa.